REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) 2019/834 **2021/EES/22/103**

frá 20. maí 2019

um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 648/2012 að því er varðar stöðustofnunarskyldu, frestun á stöðustofnunarskyldu, kröfur um skýrslugjöf, aðferðir til mildunar áhættu fyrir OTC-afleiðusamninga sem miðlægur mótaðili stöðustofnar ekki, skráningu og eftirlit með afleiðuviðskiptaskrám og kröfurnar fyrir afleiðuviðskiptaskrár (*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 114. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af áliti Seðlabanka Evrópu ([1]),

með hliðsjón af áliti efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins([2]),

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ([3]),

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 648/2012 ([4]) öðlaðist gildi 16. ágúst 2012. Kröfurnar í henni, einkum um miðlæga stöðustofnun staðlaðra afleiðusamninga sem ekki eru viðskipti með á skipulegum verðbréfamarkaði (OTC), tryggingarkröfur og kröfur um mildun rekstraráhættu fyrir OTC-afleiðusamninga sem ekki eru stöðustofnaðir miðlægt, skýrslugjafarskyldu um afleiðusamninga, kröfur á miðlæga mótaðila (CCP) og kröfur fyrir afleiðuviðskiptaskrár, stuðla að því að draga úr kerfisáhættu með því að auka gagnsæi á OTC-afleiðumarkaðnum og draga úr greiðslufallsáhættu mótaðila og rekstraráhættunni í tengslum við OTC-afleiður.

2) Einföldun tiltekinna sviða sem fjallað er um í reglugerð (ESB) nr. 648/2012 og betri hlutfallsleg nálgun að þeim eru í samræmi við áætlun framkvæmdastjórnarinnar um markvissa og skilvirka löggjöf þar sem lögð er áhersla á þörfina á kostnaðarlækkun og einföldun þannig að markmið í stefnum Sambandsins náist á sem skilvirkastan hátt, einkum sé miðað að því að draga úr reglugerðarbyrði og stjórnsýsluálagi. Slík einföldun og betri hlutfallsleg nálgun ætti þó ekki að hafa áhrif á heildarmarkmiðin um að stuðla að fjármálastöðugleika og milda kerfisáhættu í samræmi við yfirlýsingu forystumanna G20-hópsins á leiðtogafundinum í Pittsburgh 26. september 2009.

3) Skilvirk og álagsþolin eftirviðskiptakerfi og markaðir fyrir tryggingar eru grundvallarþættir í starfhæfu sambandi fjármagnsmarkaða og styðja við viðleitni til að efla fjárfestingar, vöxt og atvinnu í samræmi við pólitískar áherslur framkvæmdastjórnarinnar.

4) Á árunum 2015 og 2016 hafði framkvæmdastjórnin tvisvar sinnum samráð við almenning um beitingu reglugerðar (ESB) nr. 648/2012. Framkvæmdastjórnin fékk einnig ábendingar um beitingu reglugerðarinnar frá Evrópsku eftirlitsstofnuninni (Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni) (ESMA), sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1095/2010 ([5]), Evrópska kerfisáhætturáðinu (ESRB), sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1092/2010 ([6]), og seðlabankakerfi Evrópu (ESCB). Þetta samráð við almenning leiddi í ljós að hagsmunaaðilar studdu markmið reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 og ekki var þörf fyrir

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtíð. ESB L 141, 28.5.2019, bls. 42. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 50/2021 frá 5. febrúar 2021 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn (bíður birtingar).

([1]) Stjtíð. ESB C 385, 15.11.2017, bls. 10.

([2]) Stjtíð. ESB C 434, 15.12.2017, bls. 63.

([3]) Afstaða Evrópuþingsins frá 18. apríl 2019 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 14. maí 2019.

([4]) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 648/2012 frá 4. júlí 2012 um OTC-afleiður, miðlæga mótaðila og afleiðuviðskiptaskrár (Stjtíð. ESB L 201, 27.7.2012, bls. 1).

([5]) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1095/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/77/EB (Stjtíð. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 84).

([6]) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1092/2010 frá 24. nóvember 2010 um þjóðhagsvarúðareftirlit með fjármálakerfinu á sviði Evrópusambandsins og um stofnun Evrópska kerfisáhætturáðsins (Stjtíð. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 1).

yfirgripsmikla endurskoðun á þeirri reglugerð. Hinn 23. nóvember 2016 samþykkti framkvæmdastjórnin almenna skýrslu í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 648/2012. Þótt ekki hefði öllum ákvæðum reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 verið beitt að fullu og ítarlegt mat á henni þar af leiðandi ekki mögulegt sýndi skýrslan hvaða svið þörfnuðust markvissra aðgerða til að tryggja að markmið reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 næðu fram að ganga á hlutfallslegri, skilvirkari og árangursríkari hátt.

5) Reglugerð (ESB) nr. 648/2012 ætti að ná yfir alla fjárhagslega mótaðila sem gætu valdið verulegri kerfisáhættu fyrir fjármálakerfið. Þess vegna ætti að breyta skilgreiningunni á fjárhagslegum mótaðila.

6) Kaupréttaráætlanir starfsmanna eru áætlanir sem yfirleitt er komið á af fyrirtækjum þar sem fólk getur beint eða óbeint skráð sig fyrir, keypt, fengið eða átt hluti í því fyrirtæki eða öðru fyrirtæki innan sömu samstæðu, að því tilskildu að áætlunin komi sér vel fyrir a.m.k. starfsfólk eða fyrrverandi starfsfólk þess fyrirtækis eða annars fyrirtækis innan sömu samstæðu, stjórnarmönnum eða fyrrverandi stjórnarmönnum í því fyrirtæki eða öðru fyrirtæki innan sömu samstæðu. Í orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar frá 8. júní 2017 um endurskoðunina á miðju tímabili aðgerðaráætlunar sambands fjármagnsmarkaða tilgreinir að ráðstafanir í tengslum við kaupréttaráætlanir starfsmanna séu möguleg leið til að styrkja samband fjármagnsmarkaða með það fyrir augum að efla fjárfestingar almennra fjárfesta. Af þeim sökum og í samræmi við meginregluna um meðalhóf ættu verðbréfasjóðir (UCITS) eða sérhæfðir sjóðir (AIF), sem stofnaðir eru einungis í þeim tilgangi að þjóna einni eða fleiri kaupréttaráætlunum starfsmanna, ekki að teljast fjárhagslegir mótaðilar.

7) Tilteknir fjárhagslegir mótaðilar hafa of lítil umsvif á OTC-afleiðumörkuðunum til að skapa verulega kerfisáhættu fyrir fjármálakerfið og of lítil til að miðlæg stöðustofnun sé fjárhagslega hagkvæm. Þessir mótaðilar, sem gjarnan eru nefndir litlir fjárhagslegir mótaðilar, ættu að vera undanþegnir stöðustofnunarskyldunni en þeir ættu áfram að falla undir kröfuna um skipti á tryggingum til að milda kerfisáhættu. Ef fjárhagslegi mótaðilinn tekur stöðu sem fer yfir viðmiðunarfjárhæð stöðustofnunar í a.m.k. einum flokki OTC-afleiðna, reiknaða út á samstæðugrunni, ætti stöðustofnunarskyldan samt sem áður að gilda um alla flokka OTC-afleiða í ljósi innbyrðis tengsla fjárhagslegra mótaðila og þeirrar mögulegu kerfisáhættu sem gæti skapast fyrir fjármálakerfið ef þessir OTC-afleiðusamningar væru ekki stöðustofnaðir miðlægt. Fjárhagslegi mótaðilinn ætti hvenær sem er að geta sýnt fram á að stöður hans séu ekki lengur yfir viðmiðunarfjárhæð stöðustofnunar í neinum flokki OTC-afleiðna og í þeim tilvikum ætti stöðustofnunarskyldan að hætta að gilda um þá.

8) Ófjárhagslegir mótaðilar eru minna tengdir innbyrðis en fjárhagslegir mótaðilar. Auk þess eru þeir oft aðallega virkir í einum flokki OTC-afleiðna. Starfsemi þeirra hefur því minni kerfisáhættu í för með sér fyrir fjármálakerfið en starfsemi fjárhagslegra mótaðila. Því ætti að þrengja gildissvið stöðustofnunarskyldunnar fyrir ófjárhagslega mótaðila sem kjósa að reikna út stöður sínar á 12 mánaða fresti gagnvart viðmiðunarfjárhæðum stöðustofnunar. Þessir ófjárhagslegu mótaðilar ættu aðeins að falla undir stöðustofnunarskylduna að því er varðar flokka OTC-afleiðna sem fara yfir viðmiðunarfjárhæð stöðustofnunar. Ófjárhagslegir mótaðilar ættu samt sem áður áfram að falla undir kröfuna um skipti á tryggingum fari þeir yfir einhverjar af viðmiðunarfjárhæðum stöðustofnunar. Ófjárhagslegir mótaðilar sem kjósa að reikna ekki út stöður sínar gagnvart viðmiðunarfjárhæðum stöðustofnunar ættu að falla undir stöðustofnunarskylduna að því er varðar alla flokka OTC-afleiðna. Ófjárhagslegur mótaðili ætti hvenær sem er að geta sýnt fram á að stöður hans séu ekki lengur yfir viðmiðunarfjárhæð stöðustofnunar í tilteknum flokki OTC-afleiða og í þeim tilvikum ætti stöðustofnunarskyldan að hætta að gilda fyrir þann flokk OTC-afleiðna.

9) Til að taka tillit til þróunar á fjármálamörkuðum ætti evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin reglubundið að endurskoða viðmiðunarfjárhæðir stöðustofnunar og uppfæra þær ef nauðsyn krefur. Samfara þessari reglubundnu endurskoðun ætti að fylgja skýrsla.

10) Krafan um að stöðustofna tiltekna OTC-afleiðusamninga sem gerðir eru áður en stöðustofnunarskyldan tekur gildi, skapar réttaróvissu og eykur flækjustig í rekstrinum en veitir takmarkaðan ávinning. Einkum hefur sú krafa í för með sér viðbótarkostnað og aukna fyrirhöfn fyrir mótaðilana að þessum samningum og gæti einnig haft áhrif á snurðulausa starfsemi markaðarins án þess að bæta til muna samræmda og samfellda beitingu reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 eða ná fram jöfnum samkeppnisskilyrðum fyrir markaðsaðila. Því ætti að fella niður þá kröfu.

11) Mótaðilar sem hafa takmörkuð umsvif á OTC-afleiðumarkaðnum eiga í erfiðleikum með að fá aðgang að miðlægri stöðustofnun, hvort heldur sem viðskiptavinir stöðustofnunaraðila eða í gegnum óbeint stöðustofnunarfyrirkomulag. Gera ætti kröfu um að stöðustofnunaraðilar og viðskiptavinir stöðustofnunaraðila sem veita stöðustofnunarþjónustu, annaðhvort beint til annarra mótaðila eða óbeint með því að leyfa eigin viðskiptavinum að veita öðrum mótaðilum þá þjónustu, geri það samkvæmt sanngjörnum, eðlilegum og gagnsæjum viðskiptaskilmálum án mismununar. Þó þessi krafa ætti ekki að leiða til verðstýringar eða skuldbindingar um að gera samninga ættu stöðustofnunaraðilar og viðskiptavinir að hafa heimild til að stýra áhættunni sem tengist stöðustofnunarþjónustunni sem boðin er, s.s. mótaðilaáhættu.

12) Í upplýsingunum um fjármálagerningana sem falla undir starfsleyfi miðlægra mótaðila eru mögulega ekki tilgreindir allir flokkar OTC-afleiðna sem miðlægur mótaðili hefur leyfi til að stöðustofna. Til að tryggja að Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin geti innt verkefni sín og skyldur af hendi í tengslum við stöðustofnunarskylduna ættu lögbær yfirvöld að tilkynna Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni án tafar ef þeim berast upplýsingar frá miðlægum mótaðila um að hann hyggist hefja stöðustofnun á flokki OTC-afleiðna sem fellur undir fyrirliggjandi starfsleyfi hans.

13) Mögulegt ætti að vera að fresta stöðustofnunarskyldunni tímabundið í vissum undantekningartilvikum. Slík frestun ætti að vera möguleg ef viðmiðin, sem liggja til grundvallar því að tilteknir flokkar OTC-afleiðna falli undir stöðustofnunarskylduna, eru ekki lengur uppfyllt. Sú gæti verið raunin ef ákveðnir flokkar OTC-afleiðna verða óhæfir fyrir skyldubundna, miðlæga stöðustofnun eða ef orðið hefur veruleg breyting á einu þessara viðmiða að því er varðar ákveðna flokka OTC-afleiðna. Einnig ætti að vera hægt að fresta stöðustofnunarskyldunni ef miðlægur mótaðili hættir að bjóða upp á stöðustofnunarþjónustu í tilteknum flokkum OTC-afleiðna eða fyrir tiltekna tegund mótaðila og aðrir miðlægir mótaðilar geta ekki tekið þessa stöðustofnunarþjónustu yfir nógu fljótt. Einnig ætti að vera hægt að fresta stöðustofnunarskyldunni ef það telst nauðsynlegt til að koma í veg fyrir alvarlega ógn við fjármálastöðugleika í Sambandinu. Til að tryggja fjármálastöðugleika og komast hjá röskun á markaði ætti evrópska verðbréfamarkaðs-eftirlitsstofnunin, með markmið G20-hópsins í huga, að sjá til þess að ef viðeigandi er að afnema stöðustofnunarskylduna sé það gert á meðan frestun stöðustofnunarskyldunnar stendur yfir og nægilega snemma til að hægt sé að breyta viðkomandi tæknilegum eftirlitsstöðlum.

14) Skylda mótaðila að eiga viðskipti með afleiður sem falla undir stöðustofnunarskylduna á viðskiptavettvöngum, sem mælt er fyrir um í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 600/2014 ([7]), verður, í samræmi við tilhögun viðskiptaskyldunnar sem lýst er í þeirri reglugerð, virk þegar lýst er yfir að flokkur afleiðna falli undir stöðustofnunarskylduna. Frestun stöðustofnunarskyldunnar gæti komið í veg fyrir að mótaðilar geti uppfyllt viðskiptaskylduna. Ef óskað hefur verið eftir frestun stöðustofnunarskyldunnar og ef það telst veruleg breyting á viðmiðunum fyrir að viðskiptaskyldan taki gildi ætti Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin þar af leiðandi að geta lagt til samhliða frestun viðskiptaskyldunnar á grundvelli reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 í stað reglugerðar (ESB) nr. 600/2014.

15) Upplýsingagjöf um eldri samninga hefur reynst erfið því tilteknar upplýsingar sem nú á að tilkynna þurfti ekki að tilkynna áður en reglugerð (ESB) nr. 648/2012 tók gildi. Þetta hefur leitt til þess að skýrslugjafarhlutfallið er lágt og gæði tilkynntra gagna eru slök en byrðin af að tilkynna um þessa samninga er áfram veruleg. Því eru miklar líkur á að þessi sögulegu gögn verði áfram ónotuð. Enn fremur, þegar lokafrestur til að tilkynna um eldri samninga rennur út mun nokkur fjöldi þessara samninga þá þegar hafa fallið úr gildi og með þeim tilheyrandi áhættuskuldbindingar og áhætta. Af þessum sökum ætti að fella niður kröfuna um að tilkynna eldri samninga.

16) Viðskipti innan samstæðu sem snerta ófjárhagslega mótaðila eru tiltölulega lítill hluti allra OTC-afleiðusamninga og eru aðallega notuð til áhættuvarnar innan samstæðna. Þessi viðskipti eiga þess vegna ekki stóran þátt í kerfisáhættu og innbyrðis tengslum en skyldan til að tilkynna slík viðskipti hefur í för með sér verulegan kostnað og fyrirhöfn fyrir ófjárhagslega mótaðila. Viðskipti milli mótaðila innan samstæðu, þar sem a.m.k. einn mótaðilanna er ófjárhagslegur mótaðili, ættu því að vera undanþegin skýrslugjafarskyldu, án tillits til þess hvar ófjárhagslegi mótaðilinn hefur staðfestu.

17) Árið 2017 tók framkvæmdastjórnin upp gæðaprófun á opinberri skýrslugjöf fyrirtækja. Tilgangur þeirrar prófunar er að safna gögnum um samræmi, samkvæmni, árangur og skilvirkni skýrslugjafarramma Sambandsins. Með hliðsjón af þessu ætti að greina frekar möguleikann á að komast hjá ónauðsynlegri tvítekningu í skýrslugjöf og möguleikann á að

([7]) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 600/2014 frá 15. maí 2014 um markaði fyrir fjármálagerninga og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 648/2012 (Stjtíð. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 84).

draga úr eða einfalda skýrslugjöf um samninga sem ekki eru OTC-afleiðusamningar, með tilliti til þarfarinnar fyrir tímanlega skýrslugjöf og þeirra ráðstafana sem samþykktar eru samkvæmt reglugerðum (ESB) nr. 648/2012 og (ESB) nr. 600/2014. Í þeirri greiningu ætti einkum að skoða hvaða upplýsingar eru tilkynntar, hve aðgengileg gögnin eru viðkomandi yfirvöldum, sem og ráðstafanir til að einfalda frekar skýrslugjafarkeðjur um samninga sem ekki eru OTC-afleiðusamningar án ótilhlýðilegs taps á upplýsingum, einkum að því er varðar ófjárhagslega mótaðila sem ekki falla undir stöðustofnunarskylduna. Skoða ætti almennara mat á árangri og skilvirkni ráðstafananna sem innleiddar voru með reglugerð (ESB) nr. 648/2012 til að bæta virkni og minnka skýrslugjafarbyrði vegna OTC-afleiðusamninga, þegar nægileg reynsla og gögn um beitingu þeirrar reglugerðar eru tiltæk, einkum að því er varðar gæði og aðgengileika gagna sem tilkynnt eru afleiðuviðskiptaskrám og að því er varðar upptöku og innleiðingu framseldrar skýrslugjafar.

18) Til að minnka skýrslugjafarbyrði þeirra ófjárhagslegu mótaðila sem ekki falla undir stöðustofnunarskylduna vegna OTC-afleiðusamninga ætti fjárhagslegi mótaðilinn, almennt, að bera alla ábyrgð, þ.m.t. lagalega ábyrgð, á skýrslugjöfinni, bæði sinni eigin og fyrir hönd ófjárhagslegra mótaðila sem ekki falla undir stöðustofnunarskylduna að því er varðar OTC-afleiðusamninga sem þessir mótaðilar gera, sem og á að tryggja að tilkynntar upplýsingar séu réttar. Til að tryggja að fjárhagslegi mótaðilinn hafi þau gögn sem hann þarf til að uppfylla skýrslugjafarskyldu sína ætti ófjárhagslegi mótaðilinn að veita þær upplýsingar um OTC-afleiðusamninga sem ekki er hægt að gera ráð fyrir að fjárhagslegi mótaðilinn hafi undir höndum. Ófjárhagslegir mótaðilar ættu þó að geta valið að tilkynna um sína OTC-afleiðusamninga. Í slíkum tilfellum ætti ófjárhagslegi mótaðilinn að upplýsa fjárhagslega mótaðilann um það og ætti að bera ábyrgð, þ.m.t. lagalega ábyrgð, á skýrslugjöf um þau gögn og á að tryggja að þau séu rétt.

19) Einnig ætti að ákvarða hver ber ábyrgð á skýrslugjöf um OTC-afleiðusamninga ef annar eða báðir mótaðilar eru verðbréfasjóðir eða sérhæfðir sjóðir. Því ætti að taka fram að rekstrarfélag verðbréfasjóðs beri ábyrgð, þ.m.t. lagalega ábyrgð, á skýrslugjöf fyrir hönd þess verðbréfasjóðs er varðar OTC-afleiðusamninga sem sá verðbréfasjóður gerir, sem og á að tryggja að tilkynntar upplýsingar séu réttar. Á sama hátt ætti rekstraraðili sérhæfðs sjóðs að bera ábyrgð, þ.m.t. lagalega ábyrgð, á skýrslugjöf fyrir hönd þess sérhæfða sjóðs er varðar OTC-afleiðusamninga sem sá sérhæfði sjóður gerir, sem og á að tryggja að tilkynntar upplýsingar séu réttar.

20) Til að komast hjá ósamræmi innan Sambandsins við beitingu aðferðanna til mildunar áhættu og vegna þess hve flókið áhættustýringarferlið er, þar sem það krefst tímanlegra, nákvæmra og viðeigandi aðgreindra skipta á tryggingum mótaðila sem felur í sér notkun á eigin líkönum, ættu lögbær yfirvöld að sannreyna þetta áhættustýringarferli eða sérhverja verulega breytingu á því áður en farið er að nota það.

21) Vegna þess að þörf er á samleitni í alþjóðareglum og á að ófjárhagslegir mótaðilar og litlir, fjárhagslegir mótaðilar dragi úr áhættu í tengslum við gjaldmiðilsáhættuskuldbindingar sínar, er nauðsynlegt að setja fram sérstakt áhættustýringarferli fyrir efnislegt uppgjör framvirkra gjaldeyrissamninga og fyrir efnislegt uppgjör gjaldeyrisskiptasamninga. Í ljósi hins sérstaka áhættusniðs þeirra þykir rétt að takmarka skyldubundin skipti á viðbótartryggingum, fyrir efnislega uppgerða framvirkra gjaldeyrissamninga og efnislega uppgerða gjaldeyrisskiptasamninga, við viðskipti milli kerfislega mikilvægustu mótaðilana til að takmarka myndun kerfisáhættu og koma í veg fyrir ósamleitni alþjóðareglna. Einnig ætti að tryggja samleitni alþjóðareglna að því er varðar áhættustýringarferli fyrir aðra flokka afleiðna.

22) Þjónusta til að draga úr áhættu að viðskiptum loknum tekur til þjónustu á borð við samþjöppun eignasafns. Samþjöppun eignasafns er undanþegin gildissviðinu um viðskiptaskyldu sem komið var á með reglugerð (ESB) nr. 600/2014. Til að samræma reglugerð (ESB) 648/2012 og reglugerð (ESB) nr. 600/2014, þar sem nauðsyn ber til og við á, en á sama tíma taka tillit til munarins á þessum tveimur reglugerðum, þ.e. möguleikans á að komast hjá stöðustofnunarskyldunni og að hve miklu marki þjónusta til að draga úr áhættu eftir viðskipti mildar eða dregur úr áhættu, ætti framkvæmdastjórnin, í samstarfi við Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina og Evrópska kerfisáhætturáðið, að meta hvaða viðskipti sem leiða af þjónustu til að draga úr áhættu að viðskiptum loknum, ef einhver, ættu að fá undanþágu frá stöðustofnunarskyldunni.

23) Til að auka gagnsæi og fyrirsjáanleika upphafstrygginganna og til að hindra að miðlægir mótaðilar breyti upphafstryggingarlíkönum sínum á þann hátt sem gæti virst sveiflumagnandi, ættu miðlægir mótaðilar að veita stöðustofnunaraðilum sínum tæki til að líkja eftir upphafstryggingarkröfum sínum og ættu að veita þeim ítarlegt yfirlit yfir upphafstryggingarlíkanið sem þeir nota. Þetta er í samræmi við alþjóðlegu staðlana sem greiðslu- og markaðsinnviðanefndin og stjórn alþjóðasamtaka eftirlitsaðila á verðbréfamarkaði birtu, einkum rammann um birtingar frá desember 2012 og opinberu megindlegu birtingarstaðlana fyrir miðlæga mótaðila frá 2015, sem skipta máli til að stuðla að réttum skilningi á áhættu og kostnaði samfara þátttöku stöðustofnunaraðila í miðlægum mótaðila og til að auka gagnsæi miðlægra mótaðila gagnvart markaðsaðilum.

24) Gjaldþrotalög einstakra aðildarríkja ættu ekki að koma í veg fyrir að miðlægir mótaðilar geti með nægilegri réttarvissu flutt stöður viðskiptavina eða greitt ágóða af innlausn beint til viðskiptavina, ef um ógjaldfærni stöðustofnunaraðila er að ræða, að því er varðar eignir sem varðveittar eru á aðgreindum safnreikningum og á einstökum aðgreindum reikningum viðskiptavina. Til að skapa hvata til stöðustofnunar og bæta aðgengi að henni ættu gjaldþrotalög einstakra aðildarríkja ekki að koma í veg fyrir að miðlægir mótaðilar fylgi vanskilaferlinu í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 648/2012, að því er varðar eignir og stöður sem varðveittar eru á aðgreindum safnreikningum og á einstökum aðgreindum reikningum viðskiptavina hjá stöðustofnunaraðilanum og miðlæga mótaðilanum. Ef komið hefur verið á óbeinu stöðustofnunarfyrirkomulagi ættu óbeinir viðskiptavinir samt sem áður áfram að njóta ávinnings af vernd sem er sambærileg þeirri sem veitt er samkvæmt reglunum um aðgreiningu og flytjanleika og vanskilaferli sem mælt er fyrir um í reglugerð (ESB) nr. 648/2012.

25) Sektir sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin leggur á afleiðuviðskiptaskrár sem lúta beinu eftirliti hennar ættu að vera nægilega áhrifaríkar, hlutfallslegar og letjandi til að tryggja skilvirkni eftirlitsheimilda Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar og auka gagnsæi afleiðustaðna og áhættuskuldbindinga. Komið hefur í ljós að sektarfjárhæðirnar sem upphaflega var kveðið á um í reglugerð (ESB) nr. 648/2012 eru ekki nægilega letjandi í ljósi núverandi veltu afleiðuviðskiptaskráa og gæti það mögulega takmarkað árangur eftirlitsheimilda Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar samkvæmt þeirri reglugerð að því er varðar afleiðuviðskiptaskrár. Því ætti að hækka efri mörk grunnfjárhæða sektanna.

26) Yfirvöld í þriðju löndum ættu að hafa aðgang að gögnum sem tilkynnt hafa verið til afleiðuviðskiptaskráa í Sambandinu ef þriðja landið uppfyllir tiltekin skilyrði sem tryggja meðferð þessara gagna og ef það þriðja land kveður á um lagalega bindandi og framfylgjanlega skyldu sem veitir yfirvöldum í Sambandinu beinan aðgang að gögnum sem tilkynnt eru til afleiðuviðskiptaskráa í því þriðja landi.

27) Með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/2365 ([8]) er gefinn kostur á einfaldaðri málsmeðferð við skráningu afleiðuviðskiptaskráa sem þegar eru skráðar í samræmi við reglugerð (ESB) 648/2012 og vilja útvíkka þá skráningu til að geta veitt þjónustu í tengslum við fjármögnunarviðskipti með verðbréf. Svipaðri einfaldaðri málsmeðferð við skráningu ætti að koma á vegna skráningar viðskiptaskráa sem þegar eru skráðar í samræmi við reglugerð (ESB) 2015/2365 en vilja útvíkka þá skráningu til að geta veitt þjónustu í tengslum við afleiðusamninga.

28) Þegar gæði og gagnsæi gagna sem afleiðuviðskiptaskrár veita aðgang að eru ófullnægjandi er erfitt fyrir aðila sem hafa fengið aðgang að þessum gögnum að nota þau til að hafa eftirlit með afleiðumarkaði og það kemur í veg fyrir að stjórnvöld og eftirlitsaðilar geti greint ógn við fjármálastöðugleika tímanlega. Til að auka gæði og gagnsæi gagna, sem og til að aðlaga kröfurnar um skýrslugjöf í reglugerð (ESB) nr. 648/2012 að skýrslugjafarkröfunum í reglugerðum (ESB) 2015/2365 og (ESB) nr. 600/2014, er nauðsynlegt að samræma frekar reglur og kröfur um skýrslugjöf, einkum að samræma frekar gagnastaðla, framsetningu, aðferðir og fyrirkomulag við skýrslugjöf, auk þess að samræma frekar verklagið sem afleiðuviðskiptaskrár skulu beita til að sannreyna heildstæðni og réttleika tilkynntra gagna og verklagið til afstemmingar gagna við aðrar afleiðuviðskiptaskrár. Að fenginni beiðni ættu afleiðuviðskiptaskrár enn fremur að veita þeim mótaðilum sem ekki senda inn skýrslur aðgang að öllum gögnum sem tilkynnt er um fyrir þeirra hönd með eðlilegum viðskiptaskilmálum.

([8]) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/2365 frá 25. nóvember 2015 um gagnsæi í fjármögnunarviðskiptum með verðbréf og um endurnotkun og breytingu á reglugerð (ESB) nr. 648/2012 (Stjtíð. ESB L 337, 23.12.2015, bls. 1).

29) Með tilliti til þeirrar þjónustu sem afleiðuviðskiptaskrár veita er með reglugerð (ESB) nr. 648/2012 komið á fót samkeppnisumhverfi. Mótaðilar ættu því að geta valið til hvaða afleiðuviðskiptaskrár þeir tilkynna og ættu að geta skipt um afleiðuviðskiptaskrá ef þeir svo kjósa. Til að auðvelda slík skipti og til að tryggja að gögnin séu áfram tiltæk án tvítekningar ættu afleiðuviðskiptaskrár að taka upp viðeigandi reglur til að tryggja skipulegan flutning tilkynntra gagna til annarra afleiðuviðskiptaskráa að beiðni mótaðila sem fellur undir skýrslugjafarskylduna.

30) Samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 648/2012 gildir stöðustofnunarskyldan ekki um lífeyriskerfi fyrr en miðlægir mótaðilar hafa útfært viðeigandi tæknilega lausn fyrir yfirfærslu á öðrum tryggingum en reiðufé sem viðbótartryggingu. Þar sem ekki hefur ennþá verið útfærð raunhæf lausn til að lífeyriskerfi geti tekið þátt í miðlægri stöðustofnun ætti að framlengja umbreytingartímabilið um a.m.k. tvö ár í viðbót. Lokamarkmiðið ætti samt sem áður áfram að vera miðlæg stöðustofnun þar sem núverandi þróun reglna og markaðar ætti að gera markaðsaðilum kleift að útfæra viðeigandi tæknilegar lausnir á þeim tíma. Með aðstoð Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar, Evrópsku eftirlitsstofnunarinnar (Evrópska bankaeftirlitsstofnunin) sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 ([9]), Evrópsku eftirlitsstofnunarinnar (Evrópska vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin) sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010 ([10]) og Evrópska kerfisáhætturáðsins ætti framkvæmdastjórnin að vakta hvernig miðlægum mótaðilum, stöðustofnunaraðilum og lífeyriskerfum miðar í mótun raunhæfra lausna svo lífeyriskerfi geti tekið þátt í miðlægri stöðustofnun og semja skýrslu um þann árangur. Sú skýrsla ætti einnig að ná yfir lausnir og tengdan kostnað fyrir lífeyriskerfi með tilliti til þróunar reglna og markaðar s.s. breytinga á hvaða tegundir fjárhagslegra mótaðila falla undir stöðustofnunarskylduna. Til að koma til móts við þróun sem ekki var fyrirséð á þeim tíma þegar þessi reglugerð var samþykkt ætti að veita framkvæmdastjórninni heimildir til að framlengja umbreytingartímabilið tvisvar í eitt ár í senn eftir að hafa vandlega metið þörfina á slíkri framlengingu.

31) Umbreytingartímabilið þegar lífeyriskerfi voru undanþegin stöðustofnunarskyldunni rann út 16. ágúst 2018. Í þágu réttarvissu og til að tryggja samfellu er nauðsynlegt að framlenging á því umbreytingartímabili gildi afturvirkt um OTC-afleiðusamninga sem lífeyriskerfi gerðu frá 17. ágúst 2018 til 16. júní 2019.

32) Til að einfalda reglurammann ætti að taka tillit til þess að hve miklu marki er nauðsynlegt og viðeigandi að laga viðskiptaskylduna, samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 600/2014, að breytingum sem gerðar eru samkvæmt þessari reglugerð á stöðustofnunarskyldunni fyrir afleiður, einkum á því hvaða aðilar falla undir stöðustofnunarskylduna. Þegar nægileg reynsla og gögn um beitingu þessarar reglugerðar eru tiltæk ætti að fara fram almennara mat á áhrifum þessarar reglugerðar á umfang stöðustofnunar hjá mismunandi tegundum mótaðila og á dreifingu stöðustofnunar innan hverrar gerðar mótaðila, sem og á aðgengileika stöðustofnunarþjónustu, þ.m.t. skilvirkni breytinganna sem gerðar eru samkvæmt þessari reglugerð, að því er varðar veitingu stöðustofnunarþjónustu með sanngjörnum, eðlilegum og gagnsæjum viðskiptaskilmálum án mismununar við að auðvelda aðgang að stöðustofnun.

33) Til að tryggja samkvæmni í samræmingu á því hvenær viðskiptaskilmálar í tengslum við veitingu stöðustofnunarþjónustu teljast sanngjarnir, eðlilegir, án mismununar og gagnsæir og til að gefa markaðsaðilum viðbótartíma til að útfæra stöðustofnunarlausnir fyrir lífeyriskerfi með tilteknum skilyrðum, ætti að fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja gerðir í samræmi við 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins að því er varðar skilgreiningu á skilyrðunum fyrir því að viðskiptaskilmálar sem tengjast veitingu stöðustofnunarþjónustu teljist sanngjarnir, eðlilegir, án mismununar og gagnsæir og að því er varðar framlengingu á umbreytingartímabilinu þegar stöðustofnunarskyldan ætti ekki að gilda um OTC-afleiðusamninga lífeyriskerfa. Einkum er mikilvægt að framkvæmdastjórnin hafi viðeigandi samráð meðan á undirbúningsvinnu hennar stendur, m.a. við sérfræðinga, og að þetta samráð fari fram í samræmi við meginreglurnar sem mælt er fyrir um í samstarfssamningnum milli stofnana frá 13. apríl 2016 um betri lagasetningu ([11]). Til að tryggja jafna þátttöku við undirbúning framseldra

([9]) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska bankaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og niðurfellingu ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2009/78/EB (Stjtíð. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 12).

([10]) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/79/EB (Stjtíð. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 48).

([11]) Stjtíð. ESB L 123, 12.5.2016, bls. 1.

gerða fá Evrópuþingið og ráðið í hendur öll skjöl á sama tíma og sérfræðingar aðildarríkjanna og hafa sérfræðingar þeirra kerfisbundinn aðgang að fundum sérfræðingahópa framkvæmdastjórnarinnar sem hafa umsjón með undirbúningi framseldra gerða.

34) Til að tryggja samræmd skilyrði fyrir framkvæmd þessarar reglugerðar, og einkum að því er varðar frestun stöðustofnunarskyldunnar og viðskiptaskyldunnar og að því er varðar beinan aðgang viðkomandi yfirvalda þriðju landa að upplýsingum sem geymdar eru hjá afleiðuviðskiptaskrám í Sambandinu, ætti að fela framkvæmdastjórninni framkvæmdarvald. Þessu valdi ætti að beita í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 ([12]). Framkvæmdastjórnin ætti að samþykkja framkvæmdargerðir sem öðlast gildi þegar í stað til að fresta stöðustofnunarskyldunni og viðskiptaskyldunni fyrir tiltekna flokka OTC-afleiða, því nauðsynlegt er að taka ákvarðanir hratt til að tryggja réttarvissu um niðurstöðu frestunarferlisins og því er tilhlýðilega rökstutt að brýna nauðsyn beri til.

35) Til að tryggja samkvæmni í samræmingu reglna um aðferðir til mildunar áhættu, skráningu afleiðuviðskiptaskráa og krafna um skýrslugjöf ætti að fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tæknilega eftirlitsstaðla sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin eða Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin hefur þróað að því er varðar eftirfarandi: Stjórnsýslumeðferð til að tryggja að fram fari upphaflegt og viðvarandi mat á áhættustýringarferlinu sem krefst tímanlegra, nákvæmra og viðeigandi aðgreindra skipta á tryggingum, nánari upplýsingar um einfölduðu umsóknina um útvíkkun skráningar afleiðuviðskiptaskrár sem þegar er skráð samkvæmt reglugerð (ESB) 2015/2365, verklagið við afstemmingu gagna á milli afleiðuviðskiptaskráa, verklagsreglurnar sem afleiðuviðskiptaskráin á að fylgja til að staðfesta að skýrslugefandi mótaðili, eða aðilinn sem leggur gögn fram, hafi uppfyllt kröfurnar um skýrslugjöf og til að staðfesta heildstæðni og réttleika tilkynntra gagna, skilmálana og skilyrðin, ráðstafanirnar og gögnin sem krafist er til að tilteknir aðilar fái aðgang að afleiðuviðskiptaskrám. Framkvæmdastjórnin ætti að samþykkja þessa tæknilegu eftirlitsstaðla með framseldum gerðum skv. 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins og í samræmi við 10.–14. gr. reglugerða (ESB) nr. 1093/2010 og (ESB) nr. 1095/2010.

36) Framkvæmdastjórnin ætti einnig að hafa vald til að samþykkja tæknilega framkvæmdarstaðla sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin hefur þróað að því er varðar gagnastaðla varðandi upplýsingar um mismunandi flokka afleiðna sem senda á skýrslur um og að því er varðar aðferðirnar og fyrirkomulag skýrslugjafar sem og snið umsóknarinnar um útvíkkun skráningar afleiðuviðskiptaskrár sem þegar er skráð samkvæmt reglugerð (ESB) 2015/2365. Framkvæmdastjórnin ætti að samþykkja þessa tæknilegu framkvæmdarstaðla með framkvæmdargerðum skv. 291. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins og í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

37) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar reglugerðar, þ.e. að tryggja að reglurnar séu hóflegar, leiði ekki til ónauðsynlegrar skýrslugjafarbyrði eða kostnaðar við að fylgja þeim, hafi ekki í för með sér áhættu fyrir fjármálastöðugleika og auki gagnsæi OTC-afleiðustaðna og áhættuskuldbindinga, en þeim verði betur náð á vettvangi Sambandsins vegna umfangs þeirra og áhrifa, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari reglugerð til að ná þessum markmiðum.

38) Beitingu tiltekinna ákvæða þessarar reglugerðar ætti að fresta til að koma á öllum veigamiklum framkvæmdar-ráðstöfunum og til að gera markaðsaðilum kleift að gera nauðsynlegar ráðstafanir til að geta farið að þeim.

39) Því ætti að breyta reglugerð (ESB) nr. 648/2012 til samræmis við það.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Reglugerð (ESB) nr. 648/2012 er breytt sem hér segir:

1) Í stað 8. liðar 2. gr. kemur eftirfarandi:

„8) „fjárhagslegur mótaðili“:

a) verðbréfafyrirtæki sem hefur starfsleyfi í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/65/ESB (*),

([12]) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 frá 16. febrúar 2011 um reglur og almennar meginreglur varðandi tilhögun eftirlits aðildarríkjanna með framkvæmdastjórninni þegar hún beitir framkvæmdarvaldi sínu (Stjtíð. ESB L 55, 28.2.2011, bls. 13).

b) lánastofnun sem hefur starfsleyfi í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/ESB (**),

c) vátryggingafélag eða endurtryggingafélag sem hefur starfsleyfi í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/138/EB (***),

d) verðbréfasjóður (UCITS) og, ef við á, rekstrarfélag hans, sem hefur starfsleyfi í samræmi við tilskipun 2009/65/EB, nema verðbréfasjóðurinn sé stofnaður eingöngu í þeim tilgangi að þjóna einni eða fleiri kaupréttaráætlunum starfsmanna,

e) stofnun um starfstengdan lífeyri eins og hún er skilgreind í 1. lið 6. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/2341 (****),

f) sérhæfður sjóður, eins og hann er skilgreindur í a-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2011/61/ESB, sem er annað hvort með staðfestu í Sambandinu eða stýrt af rekstraraðila sérhæfðs sjóðs sem hefur starfsleyfi eða er skráður í samræmi við þá tilskipun, nema sérhæfði sjóðurinn sé stofnaður eingöngu í þeim tilgangi að þjóna einni eða fleiri kaupréttaráætlunum starfsmanna, eða sérhæfði sjóðurinn sé sérstakur verðbréfunaraðili eins og um getur í g-lið 3. mgr. 2. gr. tilskipunar 2011/61/ESB, og, ef við á, rekstraraðili hans sem er með staðfestu í Sambandinu,

g) verðbréfamiðstöð sem hefur starfsleyfi í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 909/2014 (*****),

---

(*) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/65/ESB frá 15. maí 2014 um markaði fyrir fjármálagerninga og um breytingu á tilskipun 2002/92/EB og tilskipun 2011/61/ESB (Stjtíð. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 349).

(**) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/ESB frá 26. júní 2013 um aðgang að starfsemi lánastofnana og varfærniseftirlit með lánastofnunum og verðbréfafyrirtækjum, um breytingu á tilskipun 2002/87/EB og um niðurfellingu á tilskipunum 2006/48/EB og 2006/49/EB (Stjtíð. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 338).

(***) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/138/EB frá 25. nóvember 2009 um stofnun og rekstur fyrirtækja á sviði vátrygginga og endurtrygginga (Gjaldþolsáætlun II) (Stjtíð. ESB L 335, 17.12.2009, bls. 1).

(****) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/2341 frá 14. desember 2016 um starfsemi og eftirlit með stofnunum sem sjá um starfstengdan lífeyri (Stjtíð. ESB L 354, 23.12.2016, bls. 37).

(*****) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 909/2014 frá 23. júlí 2014 um bætt verðbréfauppgjör í Evrópusambandinu og um verðbréfamiðstöðvar og um breytingu á tilskipunum 98/26/EB og 2014/65/ESB og reglugerð (ESB) nr. 236/2012 (Stjtíð. ESB L 257, 28.8.2014, bls. 1).“

2) Ákvæðum 4. gr. er breytt sem hér segir:

a) Ákvæðum 1. mgr. er breytt sem hér segir:

i. Í stað i. til iv. liðar a-liðar kemur eftirfarandi:

„i. milli tveggja fjárhagslegra mótaðila sem uppfylla skilyrði annarrar undirgreinar 1. mgr. 4. gr. a,

ii. milli fjárhagslegs mótaðila sem uppfyllir skilyrði annarrar undirgreinar 1. mgr. 4. gr. a og ófjárhagslegs mótaðila sem uppfyllir skilyrði annarrar undirgreinar 1. mgr. 10. gr.,

iii. milli tveggja ófjárhagslegra mótaðila sem uppfylla skilyrði annarrar undirgreinar 1. mgr. 10. gr.,

iv. milli, annars vegar, fjárhagslegs mótaðila sem uppfyllir skilyrði annarrar undirgreinar 1. mgr. 4. gr. a eða ófjárhagslegs mótaðila sem uppfyllir skilyrði annarrar undirgreinar 1. mgr. 10. gr. og, hins vegar, aðila með staðfestu í þriðja landi sem myndi falla undir stöðustofnunarskylduna hefði hann staðfestu í Sambandinu,“

ii. Í stað b-liðar kemur eftirfarandi:

„b) þeir eru gerðir eða endurgerðir á þeim degi eða eftir þann dag sem stöðustofnunarskyldan tekur gildi, að því tilskildu að á þeim degi sem þeir eru gerðir eða endurgerðir uppfylli báðir mótaðilar skilyrði a-liðar.“

b) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„3a. Án þess að vera skuldbundnir til að gera samning skulu stöðustofnunaraðilar og viðskiptavinir sem veita stöðustofnunarþjónustu, hvort sem er beint eða óbeint, veita slíka þjónustu á sanngjörnum, eðlilegum og gagnsæjum viðskiptaskilmálum án mismununar. Slíkir stöðustofnunaraðilar og viðskiptavinir skulu gera allar eðlilegar ráðstafanir til að greina, koma í veg fyrir, stýra og hafa eftirlit með hagsmunaárekstrum, einkum milli viðskiptaeiningarinnar og stöðustofnunareiningarinnar, sem kunna að hafa neikvæð áhrif með tilliti til sanngjarnar, eðlilegrar og gagnsærrar veitingar stöðustofnunarþjónustu án mismununar. Slíkar ráðstafanir skal einnig gera þegar mismunandi lögaðilar í sömu samstæðu veita viðskipta- og stöðustofnunarþjónustuna.

Stöðustofnunaraðilum og viðskiptavinum skal heimilt að stýra þeirri áhættu sem tengist stöðustofnunarþjónustunni sem boðin er.

Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 82. gr. sem viðbót við þessa reglugerð með tilgreiningu skilyrða þess að þeir viðskiptaskilmálar sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar teljist sanngjarnir, eðlilegir, án mismununar og gagnsæir, á grundvelli eftirfarandi:

a) krafna um sanngirni og gagnsæi að því er varðar gjöld, verð, afsláttarstefnu og aðra almenna samningsskilmála og skilyrði í tengslum við verðskrána, án þess að það hafi áhrif á þagnarskyldu um samninga við einstaka mótaðila,

b) þátta sem fela í sér eðlilega viðskiptaskilmála til að tryggja óhlutdræga og skynsamlega samninga,

c) krafna sem auðvelda stöðustofnunarþjónustu á sanngjörnum grunni án mismununar, með hliðsjón af tengdum kostnaði og áhættu, þannig að allur verðmunur sé eðlilegur miðað við kostnað, áhættu og ávinning og

d) viðmiða um áhættustýringu fyrir stöðustofnunaraðilann eða viðskiptavininn sem tengjast stöðustofnunarþjónustunni sem boðin er.“

3) Eftirfarandi grein bætist við:

„4. gr. a

Fjárhagslegir mótaðilar sem falla undir stöðustofnunarskylduna

1. Á 12 mánaða fresti getur fjárhagslegur mótaðili sem tekur stöður í OTC-afleiðusamningum reiknað út samanlagða meðalstöðu sína í mánaðarlok fyrir næstliðna 12 mánuði í samræmi við 3. mgr.

Reikni fjárhagslegur mótaðili ekki út stöður sínar, eða niðurstaða útreikningsins er hærri en einhver þeirra viðmiðunarfjárhæða stöðustofnunar sem tilgreindar eru skv. b-lið 4. mgr. 10. gr., skal fjárhagslegi mótaðilinn:

a) tafarlaust gera Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni og viðkomandi lögbæru yfirvaldi viðvart og, ef við á, tilgreina tímabilið sem notað er til útreikningsins,

b) koma á stöðustofnunarfyrirkomulagi innan fjögurra mánaða frá tilkynningunni sem um getur í a-lið þessarar undirgreinar og

c) lúta stöðustofnunarskyldunni sem um getur í 4. gr. að því er varðar alla OTC-afleiðusamninga sem tilheyra flokki OTC-afleiðusamninga sem fellur undir stöðustofnunarskylduna og sem gerðir eru eða endurgerðir meira en fjórum mánuðum eftir tilkynninguna sem um getur í a-lið þessarar undirgreinar.

2. Fjárhagslegur mótaðili sem hinn 17. júní 2019 lýtur stöðustofnunarskyldunni sem um getur í 4. gr. eða verður stöðustofnunarskyldur í samræmi við aðra undirgrein 1. mgr. skal áfram lúta þeirri skyldu og skal halda áfram að stöðustofna þar til hann sýnir viðkomandi lögbæru yfirvaldi fram á að samanlögð meðalstaða í mánaðarlok fyrir næstliðna 12 mánuði sé ekki hærri en viðmiðunarfjárhæð stöðustofnunar sem tilgreind er skv. b-lið 4. mgr. 10. gr.

Fjárhagslegi mótaðilinn skal geta sýnt viðkomandi lögbæru yfirvaldi fram á að útreikningur samanlagðrar meðalstöðu í mánaðarlok fyrir næstliðna 12 mánuði leiði ekki til kerfisbundins vanmats á þeirri stöðu.

3. Við útreikning staðnanna sem um getur í 1. mgr. skal fjárhagslegi mótaðilinn telja með alla þá OTC-afleiðusamninga sem hann, eða aðrir aðilar innan samstæðunnar sem hann tilheyrir, hafa gert.

Sé um að ræða verðbréfasjóði og sérhæfða sjóði skal, þrátt fyrir ákvæði fyrstu undirgreinar, reikna út þær stöður sem um getur í 1. mgr. á stigi sjóðsins.

Rekstrarfélög verðbréfasjóða sem stýra fleiri en einum verðbréfasjóði og rekstraraðilar sérhæfðra sjóða sem stýra fleiri en einum sérhæfðum sjóði skulu geta sýnt viðkomandi lögbæru yfirvaldi fram á að útreikningurinn á stöðum á stigi sjóðs leiði hvorki til:

a) kerfisbundins vanmats á stöðum einhverra sjóðanna sem þeir stýra eða stöðum rekstraraðilans né

b) þess að farið sé í kringum stöðustofnunarskylduna.

Viðkomandi lögbær yfirvöld fjárhagslega mótaðilans og annarra aðila innan samstæðunnar skulu koma á samstarfsfyrirkomulagi til að tryggja skilvirkan útreikning staðnanna á samstæðustigi.“

4) Ákvæðum 5. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 1. mgr. kemur eftirfarandi:

„1. Heimili lögbært yfirvald miðlægum mótaðila að stöðustofna flokk OTC-afleiðna skv. 14. eða 15. gr., eða flokkur OTC-afleiðna sem miðlægur mótaðili hyggst hefja stöðustofnun á fellur undir fyrirliggjandi starfsleyfi sem veitt hefur verið í samræmi við 14. eða 15. gr., skal lögbæra yfirvaldið tafarlaust gera Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni viðvart um þá heimild eða þann flokk OTC-afleiðna sem miðlægi mótaðilinn hyggst hefja stöðustofnun á.“

b) Í 2. mgr. fellur c-liður brott.

5) Ákvæðum 6. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í 2. mgr. fellur e-liður brott.

b) Í stað 3. mgr. kemur eftirfarandi:

„3. Hafi miðlægur mótaðili ekki lengur starfsleyfi eða er ekki lengur viðurkenndur í samræmi við þessa reglugerð til að stöðustofna tiltekinn flokk OTC-afleiðna skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin þegar í stað fjarlægja þann miðlæga mótaðila af opinberu skránni að því er varðar þann flokk OTC-afleiðna.“

6) Eftirfarandi grein bætist við:

„6. gr. a

Frestun á stöðustofnunarskyldu

1. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin getur farið þess á leit að framkvæmdastjórnin fresti stöðustofnunarskyldunni sem um getur í 1. mgr. 4. gr. fyrir tiltekna flokka OTC-afleiðna eða tiltekna tegund mótaðila að uppfylltu einu eftirfarandi skilyrða:

a) séu þeir tilteknu flokkar OTC-afleiðna ekki lengur tækir til miðlægrar stöðustofnunar samkvæmt þeim viðmiðum sem um getur í fyrstu undirgrein 4. mgr. 5. gr. og 5. mgr. 5. gr.,

b) sé líklegt að miðlægur mótaðili hætti að stöðustofna þá tilteknu flokka OTC-afleiðna og enginn annar miðlægur mótaðili getur stöðustofnað þessa tilteknu flokka OTC-afleiðna óslitið,

c) sé frestun stöðustofnunarskyldunnar fyrir þá tilteknu flokka OTC-afleiðna eða tilteknu tegund mótaðila nauðsynleg til að koma í veg fyrir eða bregðast við alvarlegri ógn við fjármálastöðugleika eða eðlilega starfsemi fjármálamarkaða í Sambandinu og frestunin hæfileg miðað við þau markmið.

Að því er varðar c-lið fyrstu undirgreinar skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin, áður en hún leggur fram beiðni eins og um getur í fyrstu undirgrein, hafa samráð við Evrópska kerfisáhætturáðið og þau lögbæru yfirvöld sem tilnefnd eru í samræmi við 22. gr.

Með beiðni eins og um getur í fyrstu undirgrein skulu fylgja gögn sem sýna fram á að a.m.k. eitt þeirra skilyrða sem þar eru tilgreind sé uppfyllt.

Telji Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin að frestun stöðustofnunarskyldunnar feli í sér verulega breytingu á viðmiðum þess hvort viðskiptaskyldan sem um getur í 5. mgr. 32. gr. reglugerðar (ESB) nr. 600/2014 tekur gildi getur beiðni eins og um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar einnig falið í sér beiðni um að fresta viðskiptaskyldunni sem kveðið er á um í 1. og 2. mgr. 28. gr. þeirrar reglugerðar vegna sömu tilteknu flokka OTC-afleiðna og beiðnin um frestun stöðustofnunarskyldu varðar.

2. Að uppfylltum þeim skilyrðum sem tilgreind eru í 1. mgr. þessarar greinar geta lögbæru yfirvöldin sem bera ábyrgð á eftirliti með stöðustofnunaraðilum og lögbær yfirvöld sem tilnefnd eru í samræmi við 22. gr. óskað eftir því að Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin leggi fram beiðni um frestun stöðustofnunarskyldunnar til framkvæmdastjórnarinnar. Beiðni lögbæra yfirvaldsins skal fylgja rökstuðningur og gögn sem sýna fram á að a.m.k. eitt þeirra skilyrða sem tilgreind eru í fyrstu undirgrein 1. mgr. þessarar greinar sé uppfyllt.

Innan 48 klukkustunda eftir að Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin fær í hendur beiðni frá lögbæra yfirvaldinu eins og um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar skal hún, á grundvelli þess rökstuðnings og gagna sem lögbæra yfirvaldið leggur fram, annað hvort fara fram á það við framkvæmdastjórnina að hún fresti stöðustofnunarskyldunni sem um getur í 1. mgr. 4. gr. eða synja beiðninni sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal upplýsa viðkomandi lögbært yfirvald um ákvörðun sína. Synji Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin beiðni lögbæra yfirvaldsins skal hún tilgreina ástæður þess skriflega.

3. Beiðnir sem um getur í 1. og 2. lið. skulu ekki gerðar opinberar.

4. Framkvæmdastjórnin skal, án ótilhlýðilegrar tafar eftir viðtöku beiðni eins og um getur í 1. mgr., á grundvelli þess rökstuðnings og gagna sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin leggur fram, annaðhvort fresta stöðustofnunarskyldunni vegna hinna tilteknu flokka OTC-afleiðna eða hinnar tilteknu tegundar mótaðila sem um getur í 1. mgr. með framkvæmdargerð eða synja um umbeðna frestun. Synji framkvæmdastjórnin um umbeðna frestun skal hún veita Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni skriflegan rökstuðning fyrir synjuninni. Framkvæmdastjórnin skal tafarlaust gera Evrópuþinginu og ráðinu viðvart og senda þeim rökstuðninginn sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin fékk í hendur. Slíkar upplýsingar skulu ekki gerðar opinberar.

Framkvæmdargerðin sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar skal samþykkt í samræmi við þá tilhögun sem um getur í 3. mgr. 86. gr.

5. Fari Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin þess á leit, í samræmi við fjórðu undirgrein 1. mgr. þessarar greinar, getur framkvæmdargerðin sem kveður á um frestun stöðustofnunarskyldunnar vegna tiltekinna flokka OTC-afleiðna einnig kveðið á um frestun viðskiptaskyldunnar sem mælt er fyrir um í 1. og 2. mgr. 28. gr. reglugerðar (ESB) nr. 600/2014 vegna sömu tilteknu flokka OTC-afleiðna og falla undir frestun stöðustofnunarskyldunnar

6. Frestun stöðustofnunarskyldunnar og, eftir atvikum, viðskiptaskyldunnar skal tilkynnt Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni og gerð opinber í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*, á vefsíðu framkvæmdastjórnarinnar og í opinberu skránni sem um getur í 6. gr.

7. Frestun stöðustofnunarskyldunnar sem um getur í 4. mgr. gildir á upphafstímabili sem nemur allt að þremur mánuðum frá deginum sem frestunin kemur til framkvæmda.

Frestun viðskiptaskyldunnar sem um getur í 5. mgr. gildir á jafnlöngu upphafstímabili.

8. Eigi ástæður frestunarinnar enn við getur framkvæmdastjórnin, með framkvæmdargerð, framlengt frestunina sem um getur í 4. mgr. um allt að þrjá mánuði í senn, í að hámarki 12 mánuði í heild. Hver framlenging frestsins skal gerð opinber í samræmi við 6. mgr.

Framkvæmdargerðin sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar skal samþykkt í samræmi við þá tilhögun sem um getur í 3. mgr. 86. gr.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal, nægilega tímanlega fyrir lok frestunartímabilsins sem um getur í 7. mgr. þessarar greinar eða framlengingartímabilsins sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar greinar, veita framkvæmdastjórninni álit á því hvort ástæður frestunarinnar eigi enn við. Að því er varðar c-lið fyrstu undirgreinar 1. mgr. þessarar greinar skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin hafa samráð við Evrópska kerfisáhætturáðið og þau lögbæru yfirvöld sem tilnefnd eru í samræmi við 22. gr. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal senda afrit af því áliti til Evrópuþingsins og ráðsins. Það álit skal ekki gert opinbert.

Með framkvæmdargerðinni sem kveður á um framlengingu á frestun stöðustofnunarskyldunnar má einnig framlengja frestun viðskiptaskyldunnar sem um getur í 7. mgr.

Framlengingin á frestun viðskiptaskyldunnar skal gilda jafnlengi og framlenging frestunar stöðustofnunarskyldunnar.“

7) Ákvæðum 9. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 1. mgr. kemur eftirfarandi:

„1. Mótaðilar og miðlægir mótaðilar skulu tryggja að upplýsingar um alla afleiðusamninga sem þeir hafa gert og um allar breytingar eða uppsögn samninganna séu tilkynntar í samræmi við 1. mgr. a til 1. mgr. f þessarar greinar til afleiðuviðskiptaskrár sem skráð er í samræmi við 55. gr. eða viðurkennd í samræmi við 77. gr. Veita skal upplýsingarnar eigi síðar en næsta virka dag eftir gerð, breytingu eða uppsögn samnings.

Skyldan um skýrslugjöf gildir um afleiðusamninga sem:

a) gerðir voru fyrir 12. febrúar 2014 og voru enn útistandandi á þeim degi,

b) gerðir voru 12. febrúar 2014 eða síðar.

Þrátt fyrir ákvæði 3. gr. gildir skýrslugjafarskyldan ekki um afleiðusamninga innan sömu samstæðu ef a.m.k. einn mótaðilanna er ófjárhagslegur mótaðili eða myndi teljast ófjárhagslegur mótaðili ef hann væri með staðfestu í Sambandinu, að því tilskildu að:

a) báðir mótaðilar séu að fullu hluti af sömu samstæðu,

b) báðir mótaðilar lúti fullnægjandi, miðlægum áhættumats-, mælingar- og eftirlitsferlum og

c) móðurfélagið sé ekki fjárhagslegur mótaðili.

Mótaðilar skulu tilkynna lögbærum yfirvöldum sínum um þá fyrirætlun sína að beita undanþágunni sem um getur í þriðju undirgrein. Undanþágan gildir nema lögbæru yfirvöldin sem fá tilkynninguna fallist ekki á að skilyrðin sem um getur í þriðju undirgrein hafi verið uppfyllt innan þriggja mánaða frá þeim tíma sem skýrslan var send.“

b) Eftirfarandi málsgreinar bætast við:

„1a. Fjárhagslegir mótaðilar skulu einir bera ábyrgð, þ.m.t. lagalega ábyrgð, á því að veita fyrir hönd beggja mótaðila upplýsingar um OTC-afleiðusamninga sem gerðir eru við ófjárhagslegan mótaðila sem uppfyllir ekki skilyrðin sem um getur í annarri undirgrein 1. mgr. 10. gr., sem og á að tryggja að tilkynntar upplýsingar séu réttar.

Til að tryggja að fjárhagslegi mótaðilinn hafi öll þau gögn sem hann þarf til að uppfylla skylduna um skýrslugjöf skal ófjárhagslegi mótaðilinn veita fjárhagslega mótaðilanum þær upplýsingar um OTC-afleiðusamningana milli þeirra sem ekki er hægt að gera ráð fyrir að fjárhagslegi mótaðilinn hafi undir höndum. Ófjárhagslegi mótaðilinn skal bera ábyrgð á að tryggja að þessar upplýsingar séu réttar.

Þrátt fyrir ákvæði fyrstu undirgreinar geta ófjárhagslegir mótaðilar sem hafa þegar fjárfest í skýrslugjafarkerfi ákveðið að tilkynna upplýsingarnar um OTC-afleiðusamninga sína við fjárhagslega mótaðila til afleiðuviðskiptaskrár. Í slíkum tilvikum skulu ófjárhagslegu mótaðilarnir upplýsa fjárhagslegu mótaðilana sem þeir hafa gert OTC-afleiðusamninga við um ákvörðun sína áður en þeir tilkynna þær upplýsingar. Við þær aðstæður skulu ófjárhagslegu mótaðilarnir bera ábyrgð, þ.m.t. lagalega ábyrgð, á að tilkynna þær upplýsingar og á að tryggja réttleika þeirra.

Ófjárhagslegum mótaðila sem uppfyllir ekki skilyrðin sem um getur í annarri undirgrein 1. mgr. 10. gr. og gerir OTC-afleiðusamning við aðila með staðfestu í þriðja landi skal ekki skylt að veita upplýsingar samkvæmt þessari grein og ber ekki lagalega ábyrgð á upplýsingagjöf eða því að tryggja að upplýsingar um slíka OTC-afleiðusamninga séu réttar, að því tilskildu að:

a) sá aðili í þriðja landi myndi teljast fjárhagslegur mótaðili ef hann væri með staðfestu í Sambandinu,

b) lagaramminn um upplýsingagjöf sem aðilinn í þriðja landinu fellur undir hafi verið lýstur jafngildur í samræmi við 13. gr. og

c) fjárhagslegi mótaðilinn í þriðja landi hafi veitt slíkar upplýsingar samkvæmt lagaramma um upplýsingagjöf í því þriðja landi til afleiðuviðskiptaskrár sem er með lagalega bindandi og framfylgjanlegum hætti skylt að veita þeim aðilum sem um getur í 3. mgr. 81. gr. beinan og tafarlausan aðgang að gögnunum.

1b. Rekstrarfélag verðbréfasjóðs skal bera ábyrgð, þ.m.t. lagalega ábyrgð, á að tilkynna upplýsingarnar um OTC-afleiðusamninga sem sá verðbréfasjóður er mótaðili að, og á því að tryggja að tilkynntar upplýsingar séu réttar.

1c. Rekstraraðili sérhæfðs sjóðs skal bera ábyrgð, þ.m.t. lagalega ábyrgð, á að tilkynna upplýsingarnar um OTC-afleiðusamninga sem viðkomandi sérhæfður sjóður er mótaðili að, og á því að tryggja að tilkynntar upplýsingar séu réttar.

1d. Aðili með starfsleyfi sem ber ábyrgð á að stjórna og koma fram fyrir hönd stofnunar um starfstengdan lífeyri sem, í samræmi við landslög, hefur ekki réttarstöðu lögaðila skal bera ábyrgð, þ.m.t. lagalega ábyrgð, á að tilkynna upplýsingarnar um OTC-afleiðusamninga sem sú stofnun um starfstengdan lífeyri er mótaðili að, og á því að tryggja að tilkynntar upplýsingar séu réttar.

1e. Mótaðilar og miðlægir mótaðilar sem eru skyldugir til að veita upplýsingarnar um afleiðusamninga skulu tryggja að rétt sé greint frá upplýsingunum og án tvítekningar.

1f. Mótaðilar og miðlægir mótaðilar sem falla undir skýrslugjafarskylduna sem um getur í 1. mgr. geta falið öðrum þá skýrslugjafarskyldu.“

c) Í stað 6. mgr. kemur eftirfarandi:

„6. Til að tryggja samræmd skilyrði við beitingu 1. og 3. mgr. skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin í náinni samvinnu við seðlabankakerfi Evrópu semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum sem tilgreina:

a) gagnastaðla og snið upplýsinga sem tilkynna á, sem skal fela í sér a.m.k. eftirfarandi:

i. alþjóðleg auðkenni lögaðila (LEI),

ii. alþjóðleg auðkennisnúmer verðbréfa (ISIN),

iii. einkvæm viðskiptaauðkenni (UTI),

b) aðferðir og fyrirkomulag skýrslugjafar,

c) tíðni skýrslugjafar,

d) síðasta dag sem tilkynna má um afleiðusamninga.

Við samningu þessara draga að tæknilegum framkvæmdarstöðlum skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin taka tillit til þróunar á alþjóðavettvangi og staðla sem samþykktir hafa verið á vettvangi Sambandsins eða alþjóðlega og hvernig þeir samræmast þeim upplýsingakröfum sem mælt er fyrir um í 4. gr. reglugerðar (ESB) 2015/2365 (*) og 26. gr. reglugerðar (ESB) nr. 600/2014.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 18. júní 2020.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

(*) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/2365 frá 25. nóvember 2015 um gagnsæi í fjármögnunarviðskiptum með verðbréf og um endurnotkun og breytingu á reglugerð (ESB) nr. 648/2012 (Stjtíð. ESB L 337, 23.12.2015, bls. 1).“

8) Ákvæðum 10. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 1. og 2. mgr. kemur eftirfarandi:

„1. Á 12 mánaða fresti getur ófjárhagslegur mótaðili sem tekur stöður í OTC-afleiðusamningum reiknað út samanlagða meðalstöðu sína í mánaðarlok fyrir næstliðna 12 mánuði í samræmi við 3. mgr.

Reikni ófjárhagslegur mótaðili ekki út stöður sínar, eða niðurstaða útreikningsins fyrir einn eða fleiri flokka OTC-afleiðna er hærri en þær viðmiðunarfjárhæðir stöðustofnunar sem tilgreindar eru skv. b-lið fyrstu undirgreinar 4. mgr., skal sá ófjárhagslegi mótaðili:

a) tafarlaust gera Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni og viðkomandi lögbæru yfirvaldi viðvart og, ef við á, tilgreina tímabilið sem notað er til útreikningsins,

b) koma á stöðustofnunarfyrirkomulagi innan fjögurra mánaða frá tilkynningunni sem um getur í a-lið þessarar undirgreinar,

c) lúta stöðustofnunarskyldunni sem um getur í 4. gr. að því er varðar þá OTC-afleiðusamninga sem eru gerðir eða endurgerðir meira en fjórum mánuðum eftir tilkynninguna sem um getur í a-lið þessarar undirgreinar og sem tilheyra þeim eignaflokkum sem niðurstaða útreikningsins fer yfir viðmiðunarfjárhæðir stöðustofnunar í eða hafi ófjárhagslegi mótaðilinn ekki reiknað út stöðu sína, sem tilheyra einhverjum flokki OTC-afleiðna sem fellur undir stöðustofnunarskylduna.

2. Ófjárhagslegur mótaðili sem hinn 17. júní 2019 lýtur stöðustofnunarskyldunni sem um getur í 4. gr. eða verður stöðustofnunarskyldur í samræmi við aðra undirgrein 1. mgr. þessarar greinar skal áfram lúta þeirri skyldu og skal halda áfram að stöðustofna þar til hann sýnir viðkomandi lögbæru yfirvaldi fram á að samanlögð meðalstaða í mánaðarlok fyrir næstliðna 12 mánuði sé ekki hærri en viðmiðunarfjárhæð stöðustofnunar sem tilgreind eru skv. b-lið 4. mgr. þessarar greinar.

Ófjárhagslegi mótaðilinn skal geta sýnt viðkomandi lögbæru yfirvaldi fram á að útreikningur samanlagðrar meðalstöðu í mánaðarlok fyrir næstliðna 12 mánuði leiði ekki til kerfisbundins vanmats á stöðunni.“

b) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„2a. Viðkomandi lögbær yfirvöld ófjárhagslega mótaðilans og annarra aðila innan samstæðunnar skulu koma á samstarfsfyrirkomulagi til að tryggja skilvirkan útreikning staðnanna á samstæðustigi.“

c) Í stað fjórðu undirgreinar 4. mgr. kemur eftirfarandi:

„Að höfðu samráði við Evrópska kerfisáhætturáðið og önnur viðeigandi yfirvöld skal Evrópska verðbréfamarkaðs-eftirlitsstofnunin reglubundið endurskoða viðmiðunarfjárhæðir stöðustofnunar sem um getur í b-lið fyrstu undirgreinar og, ef nauðsyn krefur, einkum með tilliti til innbyrðis tengsla fjárhagslegra mótaðila, leggja til breytingar á tæknilegu eftirlitsstöðlunum í samræmi við þessa málsgrein.

Þessari reglubundnu endurskoðun skal fylgja skýrsla Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar um þetta efni.“

9) Ákvæðum 15. mgr. 11. gr. er breytt sem hér segir:

a) Fyrsta undirlið er breytt sem hér segir:

i. Í stað a-liðar kemur eftirfarandi:

„a) áhættustýringarferlin, þ.m.t. umfang og tegund trygginga- og aðgreiningarfyrirkomulags sem um getur í 3. mgr.“

ii. Eftirfarandi liður bætist við:

„aa) eftirlitsferlin til að tryggja að fram fari upphafleg og viðvarandi sannreyning á þessum áhættustýringarferlum,“

b) Í stað þriðju undirgreinar kemur eftirfarandi:

„Evrópsku eftirlitsstofnanirnar skulu leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum, nema sem um getur í aa-lið fyrstu undirgreinar, fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 18. júlí 2018.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin, í samstarfi við Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina og Evrópsku vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina, skal leggja drögin að tæknilegu eftirlitsstöðlunum sem um getur í aa-lið fyrstu undirgreinar fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 18. júní 2020.“

10) Eftirfarandi málsgreinar bætast við 38. gr.:

„6. Miðlægur mótaðili skal láta stöðustofnunaraðilum sínum í té hermunartól sem gerir þeim kleift að ákvarða fjárhæð viðbótarupphafstryggingar á vergum (brúttó) grunni sem miðlægi mótaðilinn kann að krefjast við stöðustofnun nýrra viðskipta. Þetta tól skal aðeins vera aðgengilegt á grundvelli öruggs aðgangs og skulu niðurstöður hermunarinnar ekki vera bindandi.

7. Miðlægur mótaðili skal veita stöðustofnunaraðilum sínum upplýsingar um þau upphafstryggingarlíkön sem hann notar. Þær upplýsingar skulu:

a) útskýra með skýrum hætti uppbyggingu upphafstryggingarlíkansins og hvernig það virkar,

b) lýsa með skýrum hætti lykilforsendum og takmörkunum upphafstryggingarlíkansins og við hvaða aðstæður þær forsendur eiga ekki við lengur,

c) vera skjalfestar.“

11) Eftirfarandi málsgrein bætist við í 39. gr.:

„11. Gjaldþrotalög einstakra aðildarríkja skulu ekki koma í veg fyrir að miðlægur mótaðili aðhafist í samræmi við 5., 6. og 7. mgr. 48. gr. að því er varðar þær eignir og stöður sem skráðar eru á reikninga eins og um getur í 2.–5. mgr. þessarar greinar.“

12) Ákvæðum 56. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 1. mgr. kemur eftirfarandi:

„1. Að því er varðar 1. mgr. 55. gr. skal afleiðuviðskiptaskrá leggja fram annað af eftirtöldu hjá Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni:

a) umsókn um skráningu,

b) umsókn um útvíkkun skráningar sé afleiðuviðskiptaskráin þegar skráð skv. III. kafla reglugerðar (ESB) 2015/2365.“

b) Í stað 3. mgr. kemur eftirfarandi:

„3. Til að tryggja samræmda beitingu á þessari grein skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreina eftirfarandi:

a) upplýsingar í umsókn um skráningu sem um getur í a-lið 1. mgr.,

b) upplýsingar í einfaldaðri umsókn um útvíkkun skráningar sem um getur í b-lið 1. mgr.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 18. júní 2020.

Framkvæmdastjórninni er falið vald til að bæta við þessa reglugerð með því að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.“

c) Í stað 4. mgr. kemur eftirfarandi:

„4. Til að tryggja samræmd skilyrði við beitingu 1. mgr. skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum sem tilgreina eftirfarandi:

a) snið umsókna um skráningu sem um getur í a-lið 1. mgr.,

b) snið umsókna um útvíkkun skráningar sem um getur í b-lið 1. mgr.

Að því er varðar b-lið fyrstu undirgreinar skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin útfæra einfaldað snið.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 18. júní 2020.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.“

13) Í stað 5. mgr. 62. gr. kemur eftirfarandi:

„5. Krefjist beiðni um skrár yfir símtöl eða gagnaumferð eins og um getur í e-lið 1. mgr. þess að lögbært landsyfirvald hafi heimild dómsyfirvalds samkvæmt innlendum reglum skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin einnig sækja um slíka heimild. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin getur einnig sótt um slíka heimild í varúðarskyni.“

14) Ákvæðum 63. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 1. og 2. mgr. kemur eftirfarandi:

„1. Til að sinna skyldum sínum samkvæmt þessari reglugerð getur Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin framkvæmt allar nauðsynlegar vettvangsskoðanir á starfsstöðvum, landi eða fasteignum þeirra lögaðila sem um getur í 1. mgr. 61. gr. Ef þess þarf til að tryggja rétta framkvæmd og skilvirkni skoðunarinnar getur Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin framkvæmt vettvangsskoðun án undangenginnar tilkynningar.

2. Embættismönnum og öðrum aðilum sem hafa heimild Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar til að framkvæma vettvangsskoðun er heimilt að fara inn á hverja starfsstöð, land eða fasteign lögaðila sem fellur undir ákvörðun sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin tekur og skulu þeir hafa allar þær heimildir sem um getur í 1. mgr. 62. gr. Einnig skal þeim heimilt að innsigla sérhverja starfsstöð, bækur og gögn í þann tíma og að því marki sem nauðsynlegt er vegna skoðunarinnar.“

b) Í stað 8. mgr. kemur eftirfarandi:

„8. Krefjist vettvangsskoðun sem kveðið er á um í 1. mgr. eða aðstoð sem kveðið er á um í 7. mgr. þess að lögbært landsyfirvald hafi heimild dómsyfirvalds samkvæmt innlendum reglum skal Evrópska verðbréfamarkaðs-eftirlitsstofnunin einnig sækja um slíka heimild. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin getur einnig sótt um slíka heimild í varúðarskyni.“

15) Ákvæðum 64. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 4. mgr. kemur eftirfarandi:

„4. Þegar rannsakandinn leggur málskjölin með niðurstöðunum sem um getur í 3. mgr. fyrir Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina skal hann gera aðilunum sem eru til rannsóknar viðvart. Þeir aðilar skulu hafa rétt til aðgangs að málskjölunum, með fyrirvara um lögmæta hagsmuni annarra aðila að því er varðar vernd viðskiptaleyndarmála þeirra. Réttur til aðgangs að málsskjölunum nær hvorki til trúnaðarupplýsinga né innri undirbúningsskjala Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar.“

b) Í stað 8. mgr. kemur eftirfarandi:

„8. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal vísa málum til viðeigandi yfirvalda til rannsóknar og mögulegrar saksóknar komist hún að því í störfum sínum samkvæmt þessari reglugerð að sterkar vísbendingar séu um möguleg málsatvik sem henni er kunnugt um að geti falið í sér refsiverð brot samkvæmt gildandi lögum. Auk þess skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin hvorki beita sektum né févítum sé henni kunnugt um að fyrri sýkna eða sakfelling vegna nákvæmlega eins málsatvika, eða málsatvika sem eru að verulegu leyti þau sömu, hefur öðlast réttaráhrif dóms vegna sakamáls samkvæmt landslögum.“

16) Ákvæðum 2. mgr. 65. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað „20 000 evrur“ í a-lið kemur „200 000 evrur“.

b) Í stað b-liðar kemur eftirfarandi:

„b) vegna brotanna sem um getur í a-, b- og d- til k-liðar I. þáttar I. viðauka og a-, b- og h-lið II. þáttar I. viðauka skulu fjárhæðir sektanna vera að lágmarki 5 000 evrur og ekki hærri en 100 000 evrur.“

c) Eftirfarandi liður bætist við:

„c) vegna brotanna sem um getur í IV. þætti I. viðauka skulu fjárhæðir sektanna vera að lágmarki 5 000 evrur og ekki hærri en 10 000 evrur.“

17) Í stað 1. mgr. 67. gr. kemur eftirfarandi:

„1. Áður en Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin tekur ákvörðun skv. 1. mgr. 73. gr. og um févíti skv. 66. gr. skal hún gefa þeim aðilum sem falla undir málsmeðferðina tækifæri til að tjá sig um niðurstöður hennar. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal byggja ákvarðanir sínar einungis á niðurstöðum sem þeir aðilar sem falla undir málsmeðferðina hafa fengið tækifæri til að tjá sig um.

Fyrsta undirgrein þessarar málsgreinar gildir ekki um ákvarðanir sem um getur í a-, c- og d-lið 1. mgr. 73. gr. ef brýnna aðgerða er þörf til að koma í veg fyrir verulegt og yfirvofandi tjón fyrir fjármálakerfið eða til að koma í veg fyrir verulegt og yfirvofandi tjón fyrir heilleika, gagnsæi, skilvirkni og eðlilega starfsemi fjármálamarkaða, þ.m.t. stöðugleika eða réttleika gagna sem tilkynnt eru til afleiðuviðskiptaskrár. Í slíkum tilvikum getur Evrópska verðbréfamarkaðs-eftirlitsstofnunin tekið bráðabirgðaákvörðun og skal hún gefa hlutaðeigandi aðilum tækifæri til að tjá sig eins fljótt og auðið er eftir að hún tekur ákvörðun sína.“

18) Í stað 2. mgr. 72. gr. kemur eftirfarandi:

„2. Fjárhæð gjalds sem lagt er á afleiðuviðskiptaskrá skal standa straum af öllum eðlilegum stjórnsýslukostnaði sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnun stofnar til í tengslum við skráningu afleiðuviðskiptaskrárinnar og eftirlitsstarfsemi Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar og skal vera eðlileg miðað við veltu viðkomandi afleiðuviðskiptaskráar og tegund skráningar og eftirlits sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin annast.“

19) Eftirfarandi grein bætist við:

„76. gr. a

Gagnkvæmur beinn aðgangur að gögnum

1. Sé það nauðsynlegt til að þau geti sinnt skyldum sínum skulu viðeigandi yfirvöld þriðju landa þar sem ein eða fleiri afleiðuviðskiptaskrár eru með staðfestu hafa beinan aðgang að upplýsingum hjá afleiðuviðskiptaskrám með staðfestu í Sambandinu, að því tilskildu að framkvæmdastjórnin hafi samþykkt framkvæmdargerð í samræmi við 2. mgr. þess efnis.

2. Að beiðni þeirra yfirvalda sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar getur framkvæmdastjórnin samþykkt framkvæmdargerðir, í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 86. gr., til ákvörðunar á því hvort lagarammi viðkomandi þriðja lands yfirvaldsins sem leggur fram beiðnina uppfylli öll eftirfarandi skilyrði:

a) afleiðuviðskiptaskrár með staðfestu í því þriðja landi séu með tilskilin starfsleyfi,

b) skilvirkt eftirlit og framfylgd með afleiðuviðskiptaskrám sé til staðar í því þriðja landi á viðvarandi grundvelli,

c) þagnarskylda sé tryggð, þ.m.t. verndun viðskiptaleyndarmála sem yfirvöld deila með þriðju aðilum, sem sé að lágmarki jafngild þeirri sem kveðið er á um í þessari reglugerð,

d) lagalega bindandi og framfylgjanleg skylda hvíli á afleiðuviðskiptaskrám með starfsleyfi í því þriðja landi til að veita þeim aðilum sem um getur í 3. mgr. 81. gr. beinan og tafarlausan aðgang að gögnunum.“

20) Eftirfarandi málsgreinar bætast við 78. gr.:

„9. Afleiðuviðskiptaskrá skal koma á eftirfarandi verklagi og reglum:

a) verklagi til skilvirkar afstemmingar gagna milli afleiðuviðskiptaskráa,

b) verklagi til sannreyningar á heildstæðni og réttleika tilkynntra gagna,

c) reglum um skipulegan flutning gagna til annarra afleiðuviðskiptaskráa ef mótaðilar eða miðlægir mótaðilar sem um getur í 9. gr. óska eftir slíkum flutningi eða ef nauðsyn krefur af öðrum ástæðum.

10. Til að tryggja samræmda beitingu þessarar greinar skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreina eftirfarandi:

a) verklagið til skilvirkar afstemmingar gagna milli afleiðuviðskiptaskráa,

b) verklagið sem afleiðuviðskiptaskrá á að beita til að ganga úr skugga um að skýrslugefandi mótaðili eða aðili sem leggur fram gögn hlíti kröfunum um skýrslugjöf og til að sannreyna heilleika og réttleika tilkynntra gagna skv. 9. gr.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmda-stjórnina eigi síðar en 18. júní 2020.

Framkvæmdastjórninni er falið vald til að bæta við þessa reglugerð með því að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.“

21) Í 80. gr. bætist eftirfarandi málsgrein við:

„5a. Sé þess óskað skal afleiðuviðskiptaskrá veita mótaðilum sem ekki er skylt að veita upplýsingar um OTC-afleiðusamninga sína skv. 1. mgr. a til 1. mgr. d 9. gr. og mótaðilum og miðlægum mótaðilum sem hafa falið öðrum að uppfylla skýrslugjafarskyldu sína skv. 1. mgr. f 9. gr. aðgang að upplýsingum sem veittar eru fyrir þeirra hönd.“

22) Ákvæðum 81. gr. er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi liður bætist við í 3. mgr.:

„q) viðeigandi yfirvöldum þriðja lands, sem framkvæmdargerð skv. 76. gr. a. hefur verið samþykkt vegna.“

b) Í stað 5. mgr. kemur eftirfarandi:

„5. Til að tryggja samræmda beitingu þessarar greinar skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin, að höfðu samráði við aðila seðlabankakerfis Evrópu, semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreina eftirfarandi:

a) þær upplýsingar sem á að birta eða gera aðgengilegar í samræmi við 1. og 3. mgr.,

b) hve oft á að birta þær upplýsingar sem um getur í 1. mgr.,

c) þær rekstrarlegu kröfur sem gerðar eru til söfnunar og samanburðar gagna milli afleiðuviðskiptaskráa og um aðgengi þeirra aðila sem um getur í 3. mgr. að þeim upplýsingum,

d) skilmála, fyrirkomulag og tilskilin skjöl sem afleiðuviðskiptaskrár veita þeim aðilum sem um getur í 3. mgr. aðgengi samkvæmt.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmda-stjórnina eigi síðar en 18. júní 2020.

Við samningu þessara draga að tæknilegum eftirlitsstöðlum skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin tryggja að með birtingu upplýsinganna sem um getur í 1. mgr. sé ekki ljóstrað upp um deili aðila að neinum samningi.

Framkvæmdastjórninni er falið vald til að bæta við þessa reglugerð með því að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.“

23) Í stað 2.–6. mgr. 82. gr. kemur eftirfarandi:

„2. Það framsal valds sem um getur í 1. gr. (6. mgr.), 4. gr. (3. mgr. a), 64. gr. (7. mgr.), 70. gr., 72. gr. (3. mgr.) og 85. gr. (2. mgr.), skal falið framkvæmdastjórninni um óákveðinn tíma.

3. Evrópuþinginu eða ráðinu er hvenær sem er heimilt að afturkalla það framsal valds sem um getur í 1. gr. (6. mgr.), 4. gr. (3. mgr. a), 64. gr. (7. mgr.), 70. gr., 72. gr. (3. mgr.) og 85. gr. (2. mgr.). Með ákvörðun um afturköllun skal bundinn endir á framsal þess valds sem tilgreint er í þeirri ákvörðun. Ákvörðunin öðlast gildi daginn eftir birtingu hennar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* eða á síðari degi sem tilgreindur er í ákvörðuninni. Hún skal ekki hafa áhrif á gildi framseldra gerða sem þegar eru í gildi.

4. Áður en framseld gerð er samþykkt skal framkvæmdastjórnin reyna að hafa samráð við Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina og hafa samráð við sérfræðinga sem hvert aðildarríki hefur tilnefnt í samræmi við þær meginreglur sem mælt er fyrir um í samstarfssamningnum milli stofnana um betri lagasetningu frá 13. apríl 2016.

5. Um leið og framkvæmdastjórnin samþykkir framselda gerð skal hún tilkynna það Evrópuþinginu og ráðinu.

6. Framseld gerð sem er samþykkt skv. 1. gr. (6. mgr.), 4. gr. (3. mgr. a), 64. gr. (7. mgr.), 70. gr., 72. gr. (3. mgr.) eða 85. gr. (2. mgr.) skal því aðeins öðlast gildi að Evrópuþingið eða ráðið hafi ekki haft uppi nein andmæli innan þriggja mánaða frá tilkynningu um gerðina til Evrópuþingsins og ráðsins, eða að bæði Evrópuþingið og ráðið hafi áður en fresturinn er liðinn upplýst framkvæmdastjórnina um þá fyrirætlan sína að hreyfa ekki andmælum. Þessi frestur skal framlengdur um þrjá mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.“

24) Ákvæðum 85. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 1. mgr. kemur eftirfarandi:

„1. Eigi síðar en 18. júní 2024 skal framkvæmdastjórnin meta beitingu þessarar reglugerðar og semja almenna skýrslu. Framkvæmdastjórnin skal leggja skýrsluna fyrir Evrópuþingið og ráðið, ásamt tillögum eftir því sem við á.“

b) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„1a. Eigi síðar en 17. júní 2023 skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin leggja fyrir framkvæmdastjórnina skýrslu um eftirfarandi:

a) áhrif reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/834 (*) á umfang stöðustofnunar hjá fjárhagslegum og ófjárhagslegum mótaðilum og á dreifingu stöðustofnunar innan hverrar tegundar mótaðila, einkum að því er varðar fjárhagslega mótaðila með takmarkað magn viðskipta í OTC-afleiðum og að því er varðar hve viðeigandi þær viðmiðunarfjárhæðir stöðustofnunar sem um getur í 4. mgr. 10. gr. eru,

b) áhrif reglugerðar (ESB) 2019/834 á gæði og aðgengi gagna sem tilkynnt eru til afleiðuviðskiptaskráa, sem og gæði upplýsinga sem afleiðuviðskiptaskrár veita aðgang að,

c) breytingar á skýrslugjafarrammanum, þ.m.t. upptöku og innleiðingu framseldrar skýrslugjafar eins og mælt er fyrir um í 1. mgr. a 9. gr. og einkum áhrif hennar á skýrslugjafarbyrði ófjárhagslegra mótaðila sem ekki falla undir stöðustofnunarskylduna,

d) aðgengileika stöðustofnunarþjónustu, einkum hvort krafan um að veita stöðustofnunarþjónustu, beint eða óbeint, á sanngjörnum, eðlilegum og gagnsæjum viðskiptaskilmálum án mismununar eins og um getur í 3. mgr. a 4. gr. hafi gefist vel við að greiða fyrir aðgengi að stöðustofnun.

(*) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/834 frá 20. maí 2019 um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 648/2012 að því er varðar stöðustofnunarskyldu, frestun á stöðustofnunarskyldu, kröfur um skýrslugjöf, aðferðir til mildunar áhættu fyrir OTC-afleiðusamninga sem miðlægur mótaðili stöðustofnar ekki, skráningu og eftirlit með afleiðuviðskiptaskrám og kröfurnar fyrir afleiðuviðskiptaskrár (Stjtíð. ESB L 141, 28.5.2019, bls. 42).“

c) Í stað 2. og 3. mgr. kemur eftirfarandi:

„2. Eigi síðar en 18. júní 2020 og á 12 mánaða fresti eftir það, fram að lokaframlengingunni sem um getur í þriðju undirgrein, skal framkvæmdastjórnin semja skýrslu með mati á því hvort þróaðar hafa verið raunhæfar tæknilausnir til yfirfærslu lífeyriskerfa á tryggingum í reiðufé og öðrum tryggingum en reiðufé sem viðbótartryggingum og á þörfinni fyrir ráðstafanir til að greiða fyrir þessum raunhæfu tæknilausnum.

Eigi síðar en 18. desember 2019 og á 12 mánaða fresti eftir það, fram að lokaframlengingunni sem um getur í þriðju undirgrein, skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin í samstarfi við Evrópsku vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina, Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina og Evrópska kerfisáhætturáðið leggja skýrslu fyrir framkvæmdastjórnina með mati á eftirfarandi:

a) hvort miðlægir mótaðilar og lífeyriskerfi hafa gert viðeigandi ráðstafanir og þróað raunhæfar tæknilausnir sem greiða fyrir þátttöku slíkra kerfa í miðlægri stöðustofnun með því að leggja fram tryggingar í reiðufé og aðrar tryggingar en reiðufé sem viðbótartryggingar, þ.m.t. hvaða áhrif þessar lausnir hafa á seljanleika á markaði og sveiflumögnun (e. *procyclicality*) og mögulegum réttaráhrifum eða öðrum áhrifum þeirra,

b) umfangi og eðli starfsemi lífeyriskerfa á mörkuðum með stöðustofnaðar OTC-afleiður og OTC-afleiður sem ekki eru stöðustofnaðar, innan hvers eignaflokks, og allri tengdri kerfisáhættu fyrir fjármálakerfið,

c) afleiðingum fyrir fjárfestingaráætlanir lífeyriskerfa ef þau uppfylla kröfuna um stöðustofnun, þ.m.t. öllum breytingum á eignadreifingu þeirra í reiðufé og öðru en reiðufé,

d) áhrifum viðmiðunarfjárhæða stöðustofnunar sem tilgreindar eru skv. b-lið 4. mgr. 10. gr. á lífeyriskerfi,

e) áhrifum annarra lagakrafna á kostnaðarmuninn milli stöðustofnaðra OTC-afleiðusamninga og OTC-afleiðusamninga sem ekki eru stöðustofnaðir, þ.m.t. tryggingarkröfur vegna afleiðna sem ekki eru stöðustofnaðar og útreikning vogunarhlutfalls (e. *leverage ratio*) í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 575/2013,

f) hvort frekari ráðstafanir séu nauðsynlegar til að greiða fyrir stöðustofnunarlausn fyrir lífeyriskerfi.

Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framselda gerð í samræmi við 82. gr. til að framlengja tveggja ára tímabilið sem um getur í 1. mgr. 89. gr. tvisvar, sem nemur einu ári í hvort skipti, komist hún að þeirri niðurstöðu að engin raunhæf tæknilausn hafi verið útfærð og að neikvæð áhrif miðlægrar stöðustofnunar afleiðusamninga á eftirlaun lífeyrisþega í framtíðinni séu enn óbreytt.

Miðlægir mótaðilar, stöðustofnunaraðilar og lífeyriskerfi skulu eftir bestu getu stuðla að þróun raunhæfra tæknilausna sem auðvelda slíkum kerfum að stöðustofna OTC-afleiðusamninga.

Framkvæmdastjórnin skal koma á fót sérfræðingahópi sem samanstendur af fulltrúum miðlægra mótaðila, stöðustofnunaraðila, lífeyriskerfa og annarra viðkomandi aðila að slíkum raunhæfum tæknilausnum til að fylgjast með viðleitni þeirra og meta árangurinn sem náðst hefur í þróun raunhæfra tæknilausna sem auðvelda lífeyriskerfum að stöðustofna OTC-afleiðusamninga, þ.m.t. yfirfærslu slíkra kerfa á tryggingum í reiðufé og öðrum tryggingum en reiðufé sem viðbótartryggingum. Þessi sérfræðingahópur skal hittast eigi sjaldnar en á sex mánaða fresti. Framkvæmdastjórnin skal meta viðleitni miðlægra mótaðila, stöðustofnunaraðila og lífeyriskerfa þegar hún semur skýrslu sína samkvæmt fyrstu undirgrein.

3. Eigi síðar en 18. desember 2020 skal framkvæmdastjórnin semja skýrslu með mati á eftirfarandi:

a) hvort skyldan til að tilkynna viðskipti skv. 26. gr. reglugerðar (ESB) nr. 600/2014 og samkvæmt þessari reglugerð leiðir til tvítekningar skýrslugjafarskyldu um viðskipti með afleiður sem ekki eru OTC-afleiður og hvort hægt er að draga úr eða einfalda skýrslugjöf um önnur viðskipti en OTC-viðskipti fyrir alla mótaðila án ótilhlýðilegs taps á upplýsingum,

b) hve nauðsynlegt og viðeigandi er að samræma viðskiptaskylduna vegna afleiðna samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 600/2014 við breytingar sem eru gerðar samkvæmt reglugerð (ESB) 2019/834 á stöðustofnunarskyldunni vegna afleiðna, einkum á því hvaða aðilar falla undir stöðustofnunarskylduna,

c) hvort einhver viðskipti sem leiða beint af þjónustu sem miðar að því að draga úr áhættu að viðskiptum loknum, þ.m.t. samþjöppun eignasafns, ættu að vera undanþegin stöðustofnunarskyldunni sem um getur í 1. mgr. 4. gr., að teknu tilliti til þess að hvaða marki þessi þjónusta dregur úr áhættu, einkum greiðslufallsáhættu mótaðila og rekstraráhættu, möguleikanum á að fara í kringum stöðustofnunarskylduna og þáttum sem hafa mögulega letjandi áhrif á miðlæga stöðustofnun.

Framkvæmdastjórnin skal leggja skýrsluna sem um getur í fyrstu undirgrein fyrir Evrópuþingið og ráðið ásamt tillögum eftir því sem við á.“

d) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„3a. Eigi síðar en 18. maí 2020 skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin leggja skýrslu fyrir framkvæmdastjórnina. Í þeirri skýrslu skal meta:

a) samkvæmni krafna um skýrslugjöf vegna afleiðna sem ekki eru OTC-afleiður samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 600/2014 og skv. 9. gr. þessarar reglugerðar, bæði með tilliti til upplýsinga um afleiðusamninga sem veita á og aðgengis viðkomandi aðila að gögnum og hvort samræma ætti þessar kröfur,

b) hentugleika þess að einfalda skýrslugjafarkeðjuna frekar fyrir alla mótaðila, þ.m.t. fyrir alla óbeina viðskiptavini, að teknu tilliti til þarfarinnar fyrir tímanlega skýrslugjöf og þeirra ráðstafana sem gerðar eru skv. 4. mgr. 4. gr. þessarar reglugerðar og 2. mgr. 30. gr. reglugerðar (ESB) nr. 600/2014,

c) samræmingu viðskiptaskyldunnar vegna afleiðna samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 600/2014 við breytingar sem gerðar eru samkvæmt reglugerð (ESB) 2019/834 á stöðustofnunarskyldunni vegna afleiðna, einkum á því hvaða aðilar falla undir stöðustofnunarskylduna,

d) í samvinnu við Evrópska kerfisáhætturáðið, hvort einhver viðskipti sem leiða beint af þjónustu sem miðar að því að draga úr áhættu að viðskiptum loknum, þ.m.t. samþjöppun eignasafns, ættu að vera undanþegin stöðustofnunarskyldunni sem um getur í 1. mgr. 4. gr. Í þeirri skýrslu skal:

i. rannsaka samþjöppun eignasafna og aðra tiltæka þjónustu sem miðar að því að draga úr áhættu að viðskiptum loknum, er ekki verðmyndandi og dregur úr áhættu sem ekki er markaðsáhætta í afleiðueignasöfnum án þess að breyta markaðsáhættu eignasafnanna, s.s. viðskipti til endurstillingar eignasafns,

ii. útskýra tilgang og virkni slíkrar þjónustu sem miðar að því að draga úr áhættu að viðskiptum loknum, að hvaða marki hún dregur úr áhættu, einkum greiðslufallsáhættu mótaðila og rekstraráhættu, og meta þörfina á að stöðustofna slík viðskipti eða undanskilja þau frá stöðustofnun, í þeim tilgangi að stýra kerfisáhættu, og

iii. meta að hvaða marki undanþága slíkrar þjónustu frá stöðustofnunarskyldunni hefur letjandi áhrif á miðlæga stöðustofnun og kann að leiða til þess að mótaðilar fari í kringum stöðustofnunarskylduna;

e) hvort lengja mætti listann yfir fjármálagerninga sem teljast auðseljanlegir með lágmarks markaðs- og greiðslufallsáhættu, í samræmi við 47. gr., og hvort á þeim lista gætu verið einn eða fleiri peningamarkaðssjóðir með starfsleyfi í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/1131 (*).

____

(*) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/1131 frá 14. júní 2017 um peningamarkaðssjóði (Stjtíð. ESB L 169, 30.6.2017, bls. 8).“

25) Eftirfarandi málsgrein bætist við í 86. gr.:

„3. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 8. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011 með hliðsjón af 5. gr. hennar.“

26) Í stað fyrstu undirgreinar 1. mgr. 89. gr. kemur eftirfarandi:

„1. Fram til 18. júní 2021 skal stöðustofnunarskyldan sem um getur í 4. gr. hvorki gilda um OTC-afleiðusamninga sem unnt er að mæla hlutlægt sem svo að þeir dragi úr fjárfestingaráhættu sem tengist beint fjárhagslegri gjaldfærni lífeyriskerfa, né um aðila sem komið er á fót til að greiða aðilum slíkra kerfa bætur komi til vanskila.

Stöðustofnunarskyldan sem kveðið er á um í 4. gr. gildir ekki um OTC-afleiðusamninga eins og um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar sem gerðir eru fyrir hönd lífeyriskerfa frá 17. ágúst 2018 til 16. júní 2019.“

27) Ákvæðum I. viðauka er breytt í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með gildistökudegi, að undanskildu eftirfarandi:

a) ákvæði 10. og 11. liðar 1. gr. þessarar reglugerðar, að því er varðar 6. og 7. mgr. 38. gr. og 11. mgr. 39. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012, koma til framkvæmda frá og með 18. desember 2019,

b) ákvæði b-liðar 7. liðar 1. gr. þessarar reglugerðar, að því er varðar 1. mgr. a til 1. mgr. d 9. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012, koma til framkvæmda frá og með 18. júní 2020,

c) ákvæði b-liðar 2. liðar og 20. liðar 1. gr. þessarar reglugerðar, að því er varðar 3. mgr. a 4. gr. og 9. og 10. mgr. 78. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012, koma til framkvæmda frá og með 18. júní 2021.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 20. maí 2019.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

A. TAJANI

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

G. CIAMBA

forseti.

VIÐAUKI

Ákvæðum I. viðauka er breytt sem hér segir:

1) Eftirfarandi liðir bætast við I. þátt:

„i) afleiðuviðskiptaskrá brýtur í bága við a-lið 9. mgr. 78. gr. ef hún kemur ekki á fullnægjandi verklagi til skilvirkar afstemmingar gagna milli afleiðuviðskiptaskráa,

j) afleiðuviðskiptaskrá brýtur í bága við b-lið 9. mgr. 78. gr. ef hún kemur ekki á fullnægjandi verklagi til að sannreyna heildstæðni og réttleika tilkynntra gagna,

k) afleiðuviðskiptaskrá brýtur í bága við c-lið 9. mgr. 78. gr. ef hún setur ekki fullnægjandi reglur um skipulegan flutning gagna til annarra afleiðuviðskiptaskráa þegar mótaðilar og miðlægir mótaðilar sem um getur í 9. gr. óska eftir slíkum flutningi eða nauðsyn krefur af öðrum ástæðum.“

2) Eftirfarandi liður bætist við IV. þátt:

„d) afleiðuviðskiptaskrá brýtur í bága við 4. mgr. 55. gr. ef hún tilkynnir ekki Evrópsku verðbréfamarkaðs-eftirlitsstofnuninni tímanlega um allar verulegar breytingar er varða skilyrði fyrir skráningu hennar.“